

Ką turi bendro mėnulis, vaiduoklis,
viščiukas, vaisių salotos ir robotas?

Visi jie buvo Padūkėlių mokyklos
direktorės Viktorijos kabinete ir ginčijosi
perrėkdami vienas kitą!

– Mums niekad gyvenime nereikėjo
grobti **pono Dešrinio**, – be galo nervingai
pareiškė viščiukas. – Tai buvo **blogiausia**
mintis per visą ilgą ir liūdną blogų minčių
istoriją.

– Bet ji kilo tau! – pasipiktinęs atkirto
mėnulis.

– Niekaip negaliu pamiršti tos
nelaimės! – gailiai sušuko vaiduoklis. –

Kai tik užsimerkiu, ji vėl iškyla man prieš akis!

– Dėl to, ką iškrėtėme paskui, atrodo, irgi turėsime nemalonumų, – labai rimtai pareiškė robotas.

– Beje, manote, spėsime į šokius? – paklausė vaisių salotos suleisdamos dantis į savo pačių bananą.

Iš tikrųjų šie **keisti personažai** buvo **draugužiai padūkėliai**, baisiausi neklaūžados visoje 2 A klasėje (o gal net ir visoje mokykloje). Visi vilkėjo karnavaliniais kostiumais, bet labai jau keistais. Šie akivaizdžiai nebuvo įsigyti karnavalinių drabužių parduotuvėje. Joks sveiko proto žmogus neleistų pinigų tokioms drapanoms!

Viktorija įžengė į kabinetą per patį ginčo įkarštį, bet pamačiusi vaikus ne per daug nustebo. Ar dėl kokios nors

išdaigos, ar dėl kokio nors **absurdiško**
sumanymo padūkėliai kone kas savaitę
atsidurdavo jos kabinete. Bet šiandien jie
atrodė taip, kad **trūko žodžių**, ir direktorė

nesusilaikė – nužvelgė juos nuo galvos iki kojų.

– Po perkūnais, direktore Viktorija, koks gražus jūsų karnavalinis kostiumas! – sušuko milžiniškas viščiukas Lukas norėdamas jai įsiteikti. – Leiskit spėti, kas jūs. Piktoji bobutė? Nuobodžioji sekretorė? Nykioji tetulė?

– Aš atėjau be kostiumo, Lukai, – atkirto Viktorija mesdama į jį ne itin draugišką žvilgsnį.

Lukui iš gėdos norėjosi **prasmegti skradžiai**, bet jis kalbėjo toliau:

– Tikriausiai svarstote, kodėl mes čia. Viskas per **karnavalo fotografijos konkursą**. Tuoju paaiškinsiu.

– Nepamiršk pasakyti **pats žinai, apie kokį sumanymą** dėl pats **pats žinai, kokios iškamšos**, – įsiterpė vaiduoklis Karlosas.

– ...Jeigu jau taip, ir apie manekena, ir apie apgaulę... – pridūrė Klaudija, vilkinti ekstravagantišką mėnulio kostiumą.

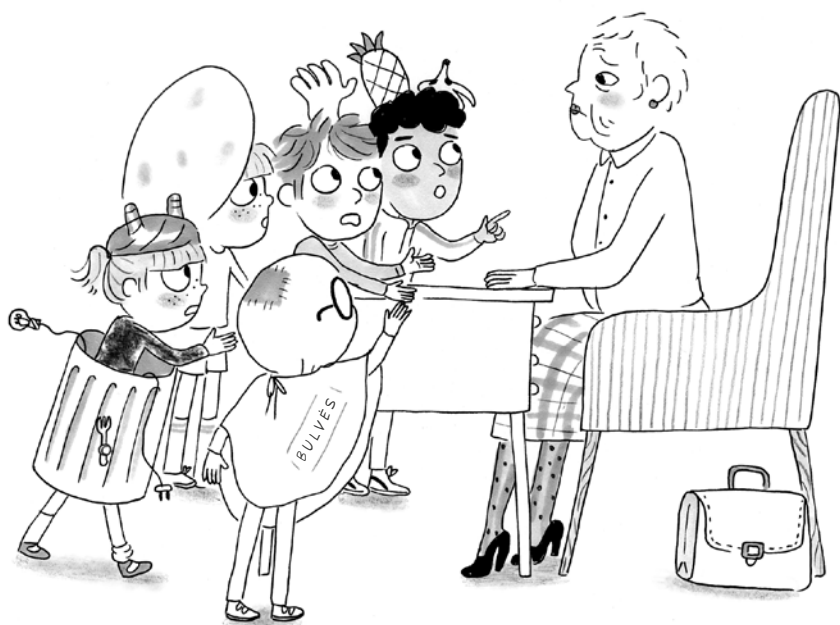
– ...Jeigu jau prisipažįstame, tai ir dėl to, ką **iškrėtėme paskui**. Patys žinote, aš apie kostiumus... – pridūrė Isa saugodamasi, kad nesuirtų jos pačios roboto kostiumas.

– ...Tik pernelyg neįsijausk, gerai? – apibendrinio žmogus vaisių salotos – Asimas. – Aš noriu spėti į šokius!

Vos praėjo kelios sekundės, ir **padūkėliai** jau vėl visi kalbėjo tuo pat metu, vieni kitus pertraukdami.

– Ničnieko nesuprantu, – pareiškė Viktorija. – Bet jeigu paaiškinsite po vieną, paeiliui... **atidžiai išklausysiu**.

Viktorija įtarė, kad jos laukia **beprotiška** istorija, todėl patraukė prie

didžiulio krėslo už savo kabineto didžiojo stalo ir patogiai jame įsitaisė.

– Ne! Nesisėskit ten! – įspėjo ją Lukas.

Per vėlu. Viktorija, vos tik klestelėjusi užpakaliu ant savo **išpurentos pagalvėlės**, iškart pajuto, kad ši jau nebe tokia *išpurenta*. Kažkas išpurtė iš jos plunksnas!

– Tikiuosi, jūsų istorija bus įdomi, – tarė
vėl mesdama kreivą žvilgsnį į Luką. – Kas
pradės?

– Gal meskime burtus, kas ištrauks
trumpiausią šiaudelį? – pasiūlė Lukas.

– Ne! **Nereikia ir vėl!** Pradėk pats! Mes
neprieštarujame! – ėmė melsti Luko
draugai.

Viktorija nesuprato, kodėl jie taip kalba,
bet pamanė netrukus sužinosianti.

– Na gerai, – Lukas atsikrenkštė. –
Viskas prasidėjo **karnavalo rytą.**

– Tai yra šį rytą, – įsiterpė Viktorija.

– Norite įdomios istorijos? Tada leiskite
man pasakoti savaip. Kaip jūs ir sakėte,
viskas prasidėjo šį rytą, nes šis rytas ir
buvo karnavalo rytas. Ėjau į mokyklą
linksmas ir laimingas. **Ir kodėl gi?** – visi
paklausite, – Lukas apsižvalgė. Regis,
niekas nieko neklausė. – O todėl, kad

kuprinėje nešiausi
pri-b-loškian-tį,
oficialų lenktynių
žvaigždės Mončito iš
kompiuterinio
žaidimo **Super
Monchito's Racing**
kostiumą. Šis
kostiumas – visų
automobilių lenktynių
aistruolių svajonė: net
ir su privalomu šalmu!

Atėjęs į mokyklą pirmiausia patraukiau į
sporto salės persirengimo kambarį juo
persivilkti. Tada nuėjau į klasę, ir Ana ten
kalbėjo, kad šiais metais vyks **karnavalo
fotografijos** konkursas, ir tas, kas padarys
geriausią dienos nuotrauką, galės visą
mėnesį valgyti po dvi porcijas deserto!
Nuo to ir prasidėjo visi mūsų vargai.